

Милорад Павич

*«Якщо рухаєшся в
тому напрямі, в
якому твій страх
зростає, ти на
правильному
шляху»*

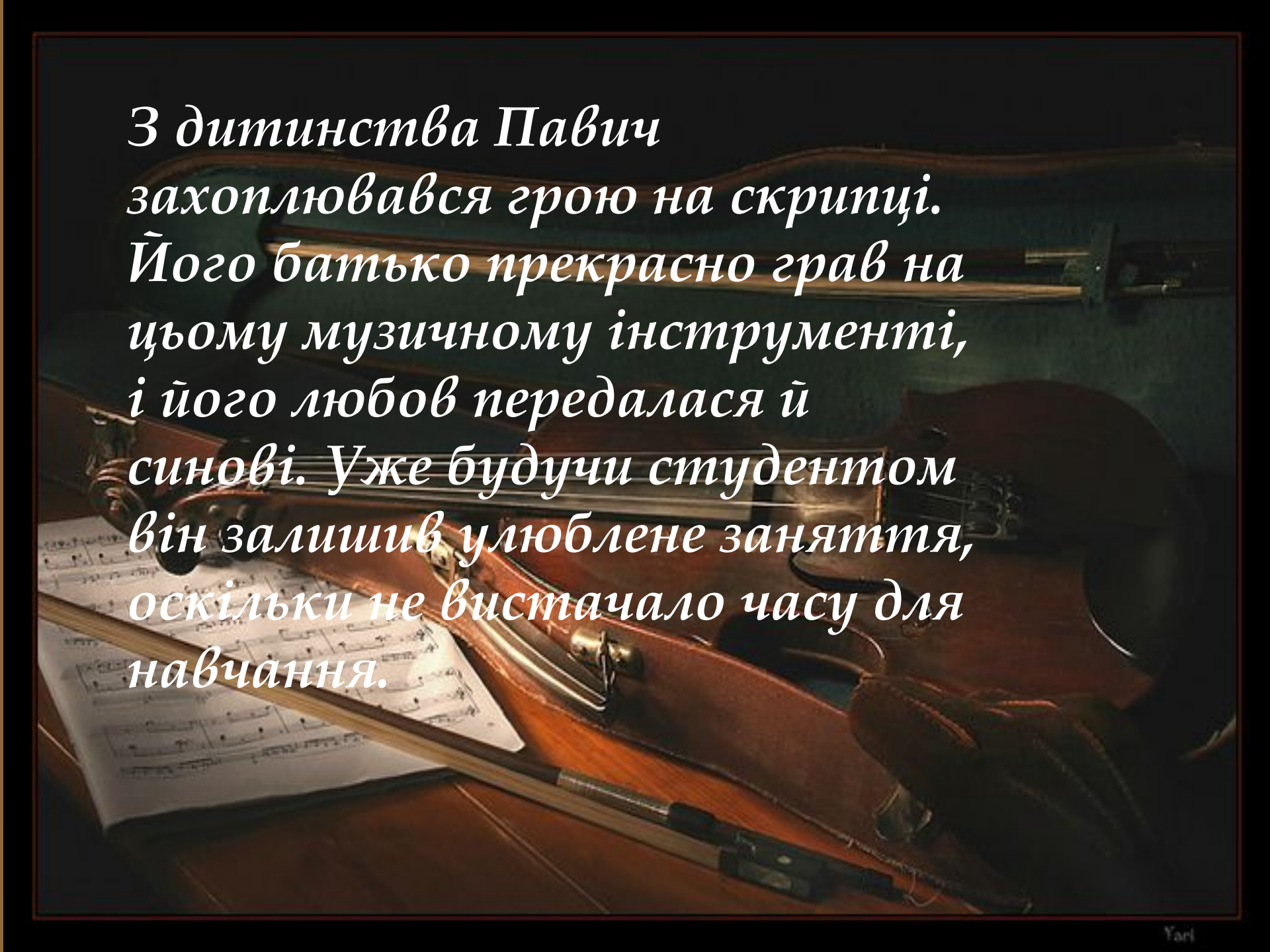
15 жовтня 1929 року в
Белграді

Його батько був скульптором і походив з інтелігентної сім'ї, мати викладала філософію і була знавцем сербського фольклору

Перші дитячі спогади маленького Милорада пов'язані з материними родичами, які жили на протилежному березі Дунаю, на березі річки Тамиш, у місті Панчеві.

A close-up photograph of a violin and its bow resting on a sheet of music. The violin is positioned diagonally across the frame, with its body and f-hole clearly visible. The bow lies across the strings. The sheet of music is open, showing several staves with musical notation. The lighting is warm and focused, highlighting the textures of the wood and the paper. The background is dark and out of focus.

*З дитинства Павич
захоплювався грою на скрипці.
Його батько прекрасно грав на
цьому музичному інструменті,
і його любов передалася ї
синові. Уже будучи студентом
він залишив улюблене заняття,
оскільки не вистачало часу для
навчання.*

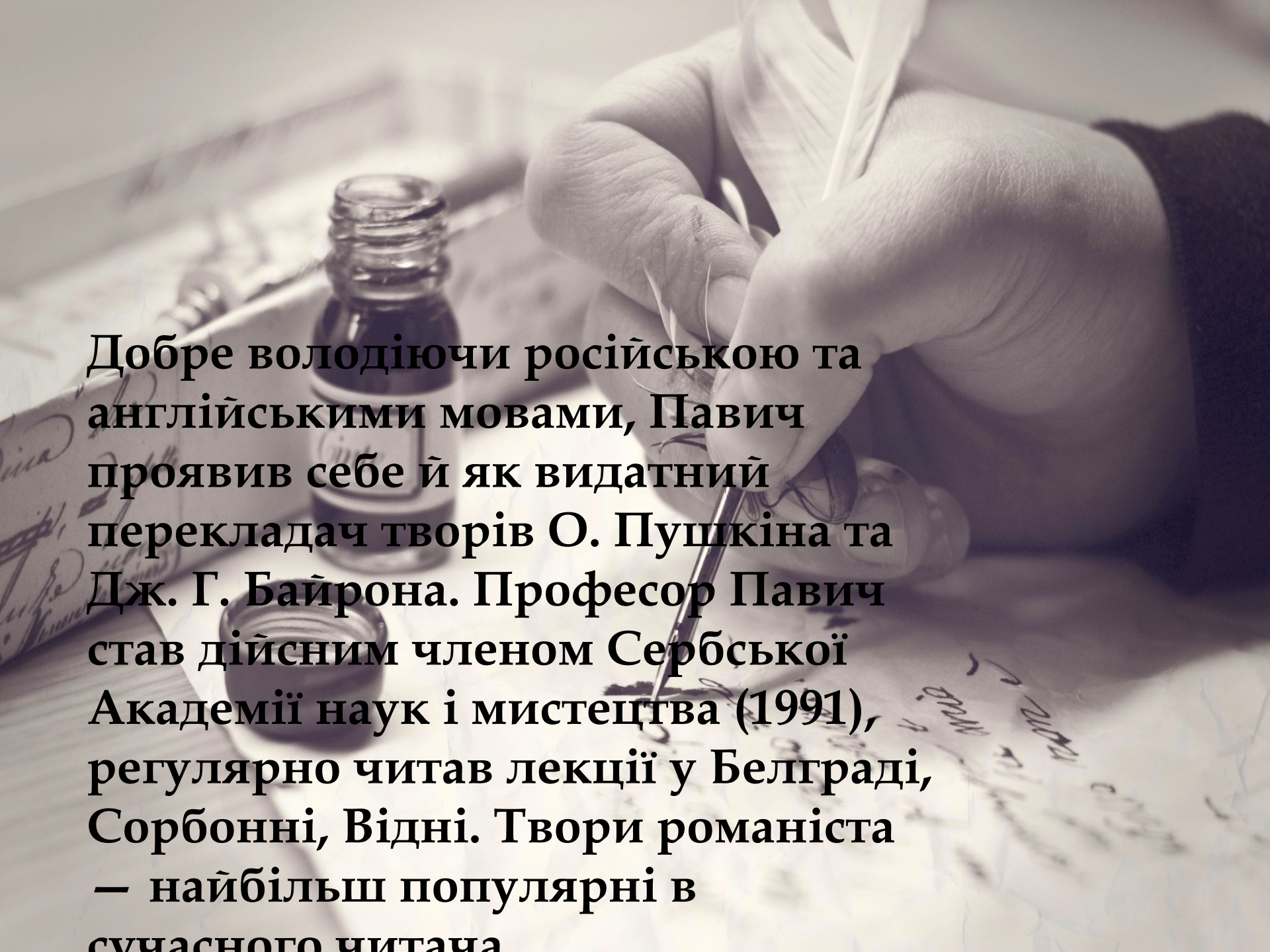
Учився
Милорад
Павич у
школи імені
Карагеоргија
в Белграді.

У 1949 році Павич вступив до Белградського університету, а в 1954 році закінчив відділення літератури філософського факультету. Це були значущі роки в житті

Був одружений з
Ясніною
Михайлович,
письменницею й
літературним
критиком.

A black and white photograph of a hand holding a quill pen, poised to write on a document. In the background, there is a small glass inkwell and a document with some handwritten text. The lighting is soft, creating a classic, scholarly atmosphere.

Добре володіючи російською та англійськими мовами, Павич проявив себе й як видатний перекладач творів О. Пушкіна та Дж. Г. Байрона. Професор Павич став дійсним членом Сербської Академії наук і мистецтва (1991), регулярно читав лекції у Белграді, Сорбонні, Відні. Твори романіста – найбільш популярні в сучасного читача

був номінований на
Нобелівську премію
в галузі літератури
у 2004 році.

NOBEL
PRIZE
FOR LITERATURE

Бібліографія

- Залізна завіса (Гвоздена завеса) 1973
- Хозарський словник (Хазарски речник) 1984
- Пейзаж, намальований чаєм (Предео сликан чајем) 1988
- Внутрішня сторона вітру (Унутрашња страна ветра) 1991
- Вивернута рукавиця (Изврнута рукавица) 1993
- Остання любов у Царгороді (Последња љубав у Цариграду) 1994
- (Кутија за писање) 1999
- Зоряна мантія (Звездани плашт) 2000
- Сім смертних гріхів (Седам смртних грехова) 2002
- Унікат (Уникат) 2004
- Інше тіло (Друго тело) 2006
- (Свадба у купатилу) 2007

Майстерність Милорада Павича:

- прагнення нової, «нелінійної літератури»: твори гіпертекстуальні, тобто їх можна читати як з початку, так і з будь-якого фрагмента. Гіпертекст — текст, упорядкований таким чином, що він перетворюється в систему, ієрархію текстів, одночасно складаючи єдність і велику кількість текстів;
- оповідь ведеться навколо кількох вузлових тем: історичний час, історична наука, інтерактивна проза;
- тема твору звучить на кількох рівнях: структурному (компонування частин), сюжетному (долі героїв); вона набуває незліченної множини відтінків, вплітаючись у діалоги, слугуючи підставою для вставних притч і афоризмів;
- романи — інтерактивні, які можна читати, як він сам говорив, обираючи свій маршрут і створюючи свій текст, стаючи співавтором; минуле та майбутнє існувало у просторово-розділених відгалуженнях теперішнього;
- введення у прозу специфічних фактів балканської етнографії, сербських звичаїв і побутових деталей;
- використання елементів готичного роману (роману жахів і таємниць) і його близького родича — детективу, необарокових та розгорнутих метафор, стрижневих мотивів або лейтмотивів.

Один із найулюбленіших лейтмотивів — лейтмотив будівництва і гри з часом;

- майстер специфічного портрету, який поєднував риси імпресіонізму та символізму;
- чергування лаконічності викладу із розгорнутими відступами;
- непередбачуваність сюжетних ходів;
- метафорика і смислова парадоксальність;
- поєднання традицій візантійського роману із постмодерністським арсеналом художніх засобів:
- мистецтво автоцитатного комбінування — один із найулюбленіших методів творчого стилю романіста.